

- 28 Защото ты ꙗще направиши свѣтидникъ-тъ ми да свѣти;
Господь Богъ мой ꙗще просвѣти тѣмнинж-тъ ми.
- 29 Защото чрѣвъ тебе ще разбѣжъ пѣлкъ,
И чрѣвъ Бога моего ще прѣскочъ стѣнж.
- 30 А на Бога, ꙗхъ-тъ му е непороченъ:
*Слово-то Господне е опытанъ:
*Той е щитъ на всицы-тъ които ся на-дѣхъ-тъ на него.
- 31 Защото ꙗкой е Богъ, освѣнь Господа?
И кой е крѣпость, освѣнь Бога нашего?
- 32 Богъ е ꙗкойто мя прѣпасува съезъ силж,
И поставя непороченъ ꙗхъ-тъ ми.
- 33 *Прави нозѣ-тъ ми като на елени-тъ,
И ꙗпоставя мя на высокы-тъ мои мѣста.
- 34 *Учи рѣцѣ-тъ ми на брань,
И мышцы-тъ ми запѣватъ мѣденъ лжкъ.
- 35 И далъ си ми щитъ-тъ на спасеніе-то си:
И десница-та ти мя подтвърди,
И благость-та ти мя възвеличи.
- 36 Разширилъ си стѣпкы-тъ ми подъ мене,
И ꙗнозѣ-тъ ми не ся подпѣлзихъ.
- 37 Гонихъ врагове-тъ си, и ты стигнахъ:
И не ся вържъхъ додъ ги не свършихъ.
- 38 Сѣтрыхъ ты и не могохъ да ся подиг-нхъ,
Надихъхъ подъ нозѣ-тъ ми.
- 39 И прѣпасалъ си мя съезъ силж за брань:
Завалилъ си подъ мене вѣстающы-тъ върхъ мене.
- 40 И обрѣнхъ си кѣмъ мене гърбъ-тъ на врагове-тъ ми;
И азъ истрѣбихъ неприятели-тъ си.
- 41 Извыкахъ, и иѣмаше кой да ги избавя:
*Кѣмъ Господа, и не ты послуша.
- 42 И стрыхъ ты като прахъ прѣдъ лице-то на вѣтръ-тъ;
Като калъ-тъ на ꙗхтица-та ты ꙗоттер-снхъ.
- 43 *Избавилъ си мя отъ противленія-та на народъ-тъ,
*Поставилъ си мя главж на язычници-тъ:
*Народъ, който не познахъ, работи ми.
- 44 Щомъ чухъ, и послушахъ мой:
*Чужденци ми ся покорихъ.
- 45 *Чужденци ослабихъ, и ся растрепе-рахъ
Изъ мѣста-та дѣто сж ся затворили.
- 46 Живъ е Господь, и благословена Твър-дыня-та ми:
И да ся възвиси Богъ на спасеніе-то ми:
Богъ, който отмъщава за мене,
И покорява ꙗнароды подъ мене:
48 Който мя избавя отъ врагове-тъ ми.

- Ей, възвышавашъ мя надъ онѣзи които възставатъ върхъ мене:
Избавилъ си мя отъ насилникъ челоуѣкъ.
- 49 За то ꙗще ты хвалихъ, Господи, между язычници-тъ,
И ще възпѣжъ на име-то ти.
- 50 *Ты си който величиши спасенія-та на царъ-тъ си,
И правилиши милость на помазанникъ-тъ си,
На Давида, и на сѣме-то му ꙗдо вѣка.

ПСАЛОМЪ 19. (по Слав. 18).

Первому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

- 1 *Небеса-та расказуватъ славж-тъ Бо-жій,
И твърдъ-та възвѣщава дѣло-то на рѣцѣ-тъ му.
- 2 День на день казува слово,
И ноцъ на ноцъ изявлява знаніе.
- 3 Безъ говореніе, безъ думы,
Безъ да ся чуе гласъ-тъ имъ.
- 4 *По всичкж-тъ земѣхъ излѣзе вѣщаніе-то имъ
И до краища-та на вселенижъ словеса-та имъ.
- Въ тѣхъ постави скиніѣхъ за сълнце-то,
5 Коего излѣзува като младоженецъ изъ чертогъ-тъ си;
*Радуга ся, като юнакъ за да тича въ поприще-то:
- 6 Излѣзуваніе-то му е отъ край небе-то,
И обыканіе-то му до край-тъ неговъ:
И отъ топлинж-тъ му нищо не ся скрива.
- 7 *Законъ-тъ Господень е непороченъ, въз-враща душж-тъ:
Свидѣтельство-то Господне е вѣрно, уму-дрява простый-тъ:
- 8 Повелѣнія-та Господни сж правы, весе-лятъ срдце-то:
*Заповѣдъ-та Господня е свѣтла, ꙗпросвѣ-щава очи-тъ.
- 9 Страхъ-тъ Господень е чистъ, прѣбывае въ вѣкъ.
Сждбы-тъ Господни сж истинны, купно и праведны:
- 10 Желателны повече отъ злато,
Повече ꙗотъ множество чисто злато,
И ꙗпо сладкы отъ медъ,
И отъ капкы-тъ на меденъ сотъ.
- 11 Слуга-та ти още ся и вразумява чрѣвъ тѣхъ:
*Въ упазваніе-то имъ въздаяніе-то е го-лѣмо.
- 12 Кой ꙗусѣща сѣгрѣшенія-та си?

ѡ Іов. 18; 6.

ѡ Втор. 32; 4. Дан. 4; 37.

Откр. 15; 3.

ѡ Псал. 12; 6. 119; 140. Прит.

30; 5.

ѡ Псал. 17; 7.

ѡ Втор. 32; 31, 39. 1 Цар.

2; 2. Псал. 86; 8. Иса. 45; 5.

ѡ Псал. 91; 2.

ѡ 2 Цар. 2; 18. Авв. 3; 19.

ѡ Втор. 32; 13. 33; 29.

ѡ Псал. 144; 1.

ѡ Прит. 4; 12.

ѡ Іов. 27; 9. 35; 12. Прит.

1; 28. Иса. 1; 15. Іер. 11;

11. 14; 12. Іез. 8; 18. Мх.

3; 4. Зах. 7; 13.

ѡ Зах. 10; 5.

ѡ 2 Цар. 2; 9, 10. 3; 1.

ѡ 2 Цар. 8.

ѡ Иса. 52; 15. 55; 5.

ѡ Втор. 33; 29. Псал. 66; 3.

81; 15.

ѡ Мх. 7; 17.

ѡ Псал. 47; 3.

ѡ Псал. 59; 1.

ѡ Рим. 15; 9.

ѡ Псал. 144; 10.

ѡ 2 Цар. 7; 13.

19

ѡ Быт. 1; 6. Иса. 40; 22. Рим.

1; 19, 20.

ѡ Рим. 10; 18.

ѡ Еккл. 1; 5.

ѡ Псал. 111; 7.

ѡ Псал. 12; 6.

ѡ Псал. 13; 3.

ѡ Псал. 119; 72, 127. Прит.

8; 10, 11, 19.

ѡ Псал. 119; 103.

ѡ Прит. 29; 18.

ѡ Псал. 40; 12.